

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2020. gada 5. martā iesniedza *Hanseatisches Oberlandesgericht Hamburg* (Vācija) – *Bank Mellī Iran*, atbilstoši Irānas tiesību aktiem dibināta akciju sabiedrība/*Telekom Deutschland GmbH*

(Lieta C-124/20)

(2020/C 201/23)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Hanseatisches Oberlandesgericht Hamburg

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Bank Mellī Iran*, atbilstoši Irānas tiesību aktiem dibināta akciju sabiedrība

Atbildētāja: *Telekom Deutschland GmbH*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Regulas Nr. 2271/96 ⁽¹⁾ 5. panta pirmo daļu piemēro tikai tad, ja attiecībā uz aktīvu ES saimnieciskās darbības subjektu šīs regulas 11. panta izpratnē Amerikas Savienotās valstis tieši vai netieši ir izdevušas administratīvus vai tiesas rīkojumus, vai arī, lai to piemērotu, ir pietiekami, ka ES saimnieciskās darbības subjekta darbība arī bez šādiem rīkojumiem ir vērsta uz to, lai ievērotu sekundāras sankcijas?
- 2) Gadījumā, ja Tiesa uz pirmo jautājumu atbild otrās alternatīvas izpratnē, vai Regulas Nr. 2271/96 5. panta pirmā daļa liedz valsts tiesību aktus interpretēt tādējādi, ka personai, kura izbeidz līgumu, ir iespējams arī attiecīgi izbeigt ilgtermiņa līgumsaistības ar līgumpartneri, kuru ASV *Office of Foreign Assets Control* (Ārvalstu ieguldījumu kontroles birojs, turpmāk tekstā – “OFAC”) ir iekļāvis *Specially-Designated-Nationals* (īpaši apzīmētas personas, turpmāk tekstā – “SDN”) sarakstā – un tādējādi arī izbeigt līgumu, lai ievērotu ASV noteiktās sankcijas –, nenorādot pamatojumu līguma izbeigšanai un nepastāvot vajadzībai civilprocesā norādīt un pierādīt, ka līguma izbeigšanas pamatojums katrā ziņā nav ASV noteikto sankciju izpilde?
- 3) Gadījumā, ja Tiesa uz otro jautājumu atbild apstiprinoši, vai līguma izbeigšana ar iepriekšēju paziņojumu, kas ir pretrunā Regulas Nr. 2271/96 5. panta pirmajai daļai, obligāti ir jāuzskata par spēkā neesošu, vai arī regulas mērķis ir sasniegts arī ar citām sankcijām, piemēram, uzliekot naudas sodu?
- 4) Gadījumā, ja Tiesa uz trešo jautājumu atbild pirmās alternatīvas izpratnē, vai tā tas atbilstoši Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 16. un 52. pantam, no vienas puses, un Regulas Nr. 2271/96 5. panta otrajā daļā paredzētajai iespējai piešķirt izņēmumus, no otras puses, ir arī tad, ja ES saimnieciskās darbības subjektam, saglabājot darījuma attiecības ar sarakstā iekļauto līgumpartneri, draud būtiski ekonomiskie zaudējumi ASV tirgū (konkrēti – 50 % no sabiedrību grupas apgrozījuma)?

⁽¹⁾ Padomes Regula (EK) Nr. 2271/96 (1996. gada 22. novembris), ar ko paredz aizsardzību pret trešās valsts pieņemtu tiesību aktu eksteritoriālas piemērošanas sekām un no tiem izrietošām vai ar tiem pamatotām darbībām (OV 1996, L 309, 1. lpp.), redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar Komisijas Deleģēto regulu (ES) 2018/1100 (2018. gada 6. jūnijs), ar ko groza pielikumu Padomes Regulai (EK) Nr. 2271/96 (OV 2018, L 199 I, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2020. gada 9. martā iesniedza *Juzgado de lo Social nº 3 de Barcelona* (Spānija) – *YJ/Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS)*

(Lieta C-130/20)

(2020/C 201/24)

Tiesvedības valoda – spāņu

Iesniedzējtiesa

Juzgado de lo Social nº 3 de Barcelona

Pamatlietas puses

Prasītāja: YJ

Atbildētāja: Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS)

Prejudiciālais jautājums

Vai var uzskatīt par tiešu diskrimināciju Direktīvas 79/7 ⁽¹⁾ izpratnē tādu tiesību normu kā Vispārējā sociālā nodrošinājuma likuma [*Ley General de la Seguridad Social*] 60. panta 4. punkts, kas nepiemēro maternitātes piemaksu pie pensijas sievietēm, kuras brīvprātīgi [priekšlaicīgi] pensionējas, salīdzinājumā ar tām sievietēm, kuras pensionējas arī brīvprātīgi noteiktajā vecumā vai kuras pensionējas priekšlaicīgi, bet tāda iemesla dēļ, kas ir saistīts ar nodarbinātību to profesionālās dzīves laikā, invaliditāti vai to, ka darba attiecības ir izbeigušās pirms pensionēšanās uz viņām neattiecināmu iemeslu dēļ?

⁽¹⁾ Padomes Direktīva (1978. gada 19. decembris) par pakāpenisku vienlīdzīgas attieksmes principa pret vīriešiem un sievietēm īstenošanu sociālā nodrošinājuma jautājumos. OV 1979, L 6, 24. lpp.

Prasība, kas celta 2020. gada 16. martā – Eiropas Komisija/Polijas Republika

(Lieta C-139/20)

(2020/C 201/25)

Tiesvedības valoda – poļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji: M. Siekierzyńska un A. Armenia)

Atbildētāja: Polijas Republika

Prasītājas prasījumi

- atzīt, ka, ieviešot valsts tiesību aktus, kuri paredz, ka no akcīzes nodokļa tiek atbrīvoti energoprodukti, ko izmanto energoietilpīgi uzņēmumi, uz kuriem attiecas Savienības emisijas kvotu tirdzniecības sistēma, Polijas Republika nav ievērojusi Padomes Direktīvas 2003/96/EK (2003. gada 27. oktobris), kas pārkārto Kopienas noteikumus par nodokļu uzlikšanu energoproduktiem un elektroenerģijai ⁽¹⁾, 17. panta 1. punkta b) apakšpunktā un 17. panta 4. punktā paredzētos pienākumus;
- piespriest Polijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Polijas Republika valsts tiesību aktos esot ieviesusi atbrīvojumu no akcīzes nodokļa attiecībā uz energoproduktiem, ko izmanto energoietilpīgi uzņēmumi, uz kuriem attiecas Savienības emisijas kvotu tirdzniecības sistēma (turpmāk tekstā – “ES ETS”).

Komisijas ieskatā, tādējādi nav ievēroti no Padomes Direktīvas 2003/96/EK (2003. gada 27. oktobris), kas pārkārto Kopienas noteikumus par nodokļu uzlikšanu energoproduktiem un elektroenerģijai, 17. panta 1. punkta b) apakšpunkta un 17. panta 4. punkta izrietošie pienākumi. Atbilstoši šīm tiesību normām atbrīvošana no nodokļa vai nodokļa likmes samazināšana attiecībā uz energoietilpīgu uzņēmumu izmantotiem energoproduktiem esot iespējama vienīgi tad, ja ir noslēgti nolīgumi ar uzņēmumiem vai uzņēmumu apvienībām vai ja tiek īstenotas tirgojamu atļauju shēmas vai ekvivalenti pasākumi, ciktāl tie sekmē vides aizsardzības mērķu sasniegšanu vai energoefektivitātes uzlabošanu. Komisijas ieskatā, ES ETS sistēmu nevar atzīt par “tirgojamu atļauju shēmu” iepriekš minēto tiesību normu izpratnē.

⁽¹⁾ OV 2003, L 283, 51. lpp.